

Naturalisatie van Buchmann, Paula Zázilia
en 20 anderen

MEMORIE VAN TOELICHTING

Nr. 3

Onder verwijzing voor het overige naar de ingewonnen ambtsberichten¹⁾ ten aanzien van de verzoeken om naturalisatie van Paula Zázilia Buchmann en 20 anderen, moge de ondergetekende het volgende aantekenen.

In artikel 1, onder 1, wordt voorgedragen de Oostenrijkse verzoekster Paula Zázilia Buchmann. Zij werd in 1909 te Graz in Oostenrijk geboren. In 1922 kwam zij met een kindertransport naar Nederland, waar zij sedertdien onafgebroken heeft gewoond. Van 1927 af verzorgt zij de huishouding van haar pleegvader.

De Israëliische verzoeker Mechel Gross, genoemd in artikel 1, onder 2, werd in 1886 te Zarnowa (Oostenrijk, thans Polen) geboren. Adressant die zich met zijn gezin in 1933 in Nederland vestigde vertrok in 1949 naar Israël, alwaar hij in 1952 van rechtswege de Israëliische nationaliteit verkreeg. Sedert 1956 woont hij weer hier te lande. Verzoeker en zijn echtgenote ontvangen een uitkering van de Duitse Bondsrepubliek ingevolge de z.g. Wiedergutmachungsregeling.

De Zweedse verzoeker Stig Hilding Leonard Karlsson, genoemd in artikel 1, onder 3, werd in 1922 te Sölvesborg in Zweden geboren. In 1952 vestigde hij zich in ons land. Hij is gehuwd met een ook thans nog Nederlandse vrouw en verdient als chauffeur het brood voor zich en de zijnen.

Hlonka Klimt, de staatloze verzoekster genoemd in artikel 1, onder 4, is van Tsjechische origine. Zij werd in 1912 te Wenen in Oostenrijk geboren. Adressante woont sedert 1937 in Nederland. Zij is gescheiden van echt. Als handwerkster op een confectie-atelier voorziet zij in haar levensonderhoud.

De in artikel 1, onder 5, genoemde Duitse verzoeker Helmut Adolf Kloos, werd in 1938 te Stuttgart in Duitsland geboren. In 1956 kwam hij naar ons land. Hij is werkzaam als assistent-bedrijfsleider.

De Duitse verzoeker Friedrich Günter Schulz, genoemd in artikel 1, onder 6, werd in 1935 te Mülheim aan de Ruhr in Duitsland geboren als zoon van een Duitse vader en een van oorsprong Nederlandse moeder. Hij verblijft sedert 1956 in Nederland. Hij is gehuwd met een Nederlandse vrouw en voorziet als leerling-machinezetter in het gezinsonderhoud.

Peter Schürmann, de in artikel 1, onder 7, genoemde Duitse verzoeker, werd in 1935 te Tudderden (Drostambt Tudderden) geboren. Verzoeker wordt als Nederlander behandeld op grond van het bepaalde bij artikel 36 van de Grenscorrectiewet. Als stukadoor verdient hij zijn brood.

De staatloze verzoeker Artur Ulaga, genoemd in artikel 1, onder 8, werd in 1914 te Hamborn, in Duitsland geboren. Op vierjarige leeftijd kwam hij met het gezin van zijn ouders naar ons land, waar hij sedertdien onafgebroken heeft gewoond. Hij is gehuwd met een Nederlandse vrouw en verdient als mijnwerker het brood voor zich en de zijnen.

In artikel 2 wordt genoemd de Duitse verzoeker Ewald Sternau. Hij werd in 1923 te Rotterdam geboren uit het huwelijk van een Duitser en een van geboorte Nederlandse vrouw. Met uitzondering van de periode 1948 tot 1956, toen hij in Indonesië verbleef, woont adressant sinds zijn ge-

¹⁾ De ingewonnen ambtsberichten zijn met de overige bij deze memorie van toelichting overgelegde stukken nedergelegd ter griffie, ter inzage van de leden.

boorte in Nederland. Als accountant voorziet hij in het onderhoud van zich en zijn gezin. Zijn van origine Nederlandse echtgenote verkreeg door haar huwelijk met verzoeker de Duitse nationaliteit; zij zou deze door medenaturalisatie tot Nederlander niet verliezen. Derhalve wordt zij in artikel 3 zelfstandig voor naturalisatie voorgedragen. Uit billijkheids-overwegingen wordt zij voor kosteloze naturalisatie voorgedragen. De naturalisatie van haar man wordt voorgesteld met uitsluiting van het rechtsgevolg van artikel 5, vierde lid, van de wet op het Nederlanderschap en het ingezetenschap (*Stb.* 1892, 268).

Soen Ging Liem, genoemd in artikel 4, werd in 1905 te Djokjakarta in Indonesië geboren. In 1922 werden de bepalingen voor Europeanen op hem toepasselijk verklaard. Verzoeker studeerde enige jaren aan de toenmalige Rechtshogeschool te Djakarta en vertrok in 1929 naar Nederland, ten einde zijn studie te voltooien. Aan de Rijksuniversiteit te Leiden studeerde hij Indisch recht, welke studie hij in 1932 afslot met het doctoraal examen. Daarna keerde hij naar Indonesië terug. Hij was daar werkzaam als advocaat en procureur en waarnemend landrechter. Van 1949 tot 1950 verbleef hij met verlof hier te lande. Sedert 1959 is hij definitief in ons land gevestigd. Hij is gehuwd met een van geboorte Nederlandse vrouw en is werkzaam als bibliotheek-ambtenaar bij de Rijksuniversiteit te Groningen. De ondergetekende meent dat er redenen zijn voor naturalisatie met afwijking van de wettelijke verblijfstermijn.

Ten aanzien van de in artikel 5 genoemde verzoekers wordt afgeweken van het in artikel 3 van de Wet op het Nederlanderschap omtrent de betaling bepaalde ten aanzien van de verzoekers genoemd onder 2, 4, 5, 7, 8, 9 en 10, die uit Indonesië afkomstig zijn, omdat zij door de gewijzigde staatkundige verhoudingen in 1949 de Nederlandse nationaliteit buiten hun wil hebben verloren: ten aanzien van de verzoekers genoemd onder 3 en 6 op grond van de door hen aan de geallieerde oorlogvoering bewezen diensten. De verzoeker genoemd onder 1, die als vluchteling wordt aangemerkt, wordt voorgedragen voor naturalisatie tegen verminderd tarief, zulks op grond van de gedane toezegging (vgl. de Memorie van Antwoord aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal betreffende de Justitiebegroting 1962, Zitting 1961—1962 — 6500, stuk nr. 10, sub 113).

In artikel 5, onder 1, wordt voorgedragen de Hongaarse verzoeker Janos Havay. Hij werd in 1927 te Balassagyarmat in Hongarije geboren. Aan de Economische Hogeschool te Budapest studeerde adressant economie; in 1953 slaagde hij voor het doctoraal examen. In 1956 kwam hij als vluchteling herwaarts. Verzoeker voorziet als gemeenteambtenaar in het onderhoud van zich en zijn Nederlandse echtgenote. Een minderjarig kind uit verzoekers eerste huwelijk verblijft bij de moeder in Hongarije. Adressant heeft er mede ingestemd dat aan dit kind het Nederlanderschap wordt onthouden. Deze uitsluiting wordt geregeld in artikel 6, onder 1.

Julius Lahay, genoemd in artikel 5, onder 2, werd in 1940 te Bandjermasin in Indonesië geboren. In 1950 kwam hij met zijn moeder en Nederlandse stiefvader — zijn eigen vader was overleden — naar ons land. Verzoeker voorziet als

kantoorbediende in zijn levensonderhoud. Hij heeft vrijwillig bij de Koninklijke Landmacht gediend, laatstelijk in de rang van sergeant.

Stanislaw Zygfryd Lewandowski, genoemd in artikel 5, onder 3, is van Poolse herkomst. Hij werd in 1920 te Wiktorowa in Polen geboren. In oktober 1942 werd hij tegen zijn wil ingelijfd in het Duitse leger; het jaar daarop werd hij op Sicilië door Amerikaanse troepen krijgsgevangen gemaakt. Hij werd in de gelegenheid gesteld toe te treden tot de ondergeallieerd commando staande Eerste Poolse Pantserdivisie. Met deze divisie nam hij onder meer deel aan de bevrijding van ons land. Na zijn demobilisatie vestigde verzoeker zich in 1947 in Nederland. Hij is gehuwd met een Nederlandse vrouw en verdient als bedrijfsleider het brood voor zich en zijn gezin. De ondergetekende is van mening dat op deze verzoeker van toepassing is het gestelde in de Nota naar aanleiding van het Verslag inzake het wetsontwerp tot naturalisatie van Braun, Franz Joseph Heinrich en 31 anderen (Zitting 1961—1962 — 6291).

De Ambonese verzoeker Thomas Pieter Matulesy, genoemd in artikel 5, onder 4, werd in 1910 te Lahat in Indonesië geboren. Van 1931 tot 1950 diende hij vrijwillig in het K.N. I.L. Sedert 1951 woont hij hier te lande. In het onderhoud van adressant, die asthma-patiënt is, en zijn echtgenote wordt voorzien. Na naturalisatie kan hij in aanmerking komen voor pensioenuitkering.

Frans Pattiwaellapia, de Ambonese verzoeker genoemd in artikel 5, onder 5, werd in 1927 te Makassar in Indonesië geboren. In 1951 kwam hij herwaarts. Hij is gehuwd met een van geboorte Nederlandse vrouw en werkt als gereedschapslijper. Verzoekers eerste huwelijk is door echtscheiding ontbonden. Zijn gewezen echtgenote wil met de uit het huwelijk geboren kinderen terugkeren naar Indonesië. In verband hiermede verzoeken zowel adressant als de moeder van de kinderen de naturalisatie niet te doen uitstrekken tot deze kinderen. Het komt de ondergetekende voor dat dit verzoek kan worden ingewilligd. Bedoelde uitsluiting wordt geregeld in artikel 6, onder 2, 3, 4 en 5.

De Britse verzoeker James Walker Roberts, genoemd in artikel 5, onder 6, werd in 1922 te Gartsherrie in Schotland geboren. Van 1942 tot 1946 was hij in Britse militaire dienst. Adressant nam onder meer deel aan de invasie in Normandië. In 1954 vestigde hij zich hier te lande. Hij is gehuwd met een Nederlandse vrouw en verdient als ketelmaker het brood voor zich en de zijnen.

In artikel 5, onder 7 en 8, worden genoemd vader en dochter Soplanit. De vader, Wilhelm Eduard Soplanit, genoemd onder 8, werd in 1889 op Ambon geboren. In 1908 werd hij gelijkgesteld met Europeanen. Adressant was meer dan vijftig jaar werkzaam bij de Nederlands-Indische spoorwegen. Na naturalisatie kan zijn pensioen uitbetaald worden. Hij is gehuwd met een van origine Nederlandse vrouw. Zijn dochter, Josephine Regina Mercedes Soplanit, genoemd onder 7, werd in 1939 te Semarang in Indonesië geboren. Zij is werkzaam als stenotypiste. Het gezin kwam in maart 1962 naar Nederland. Naar het oordeel van de ondergetekende zijn er termen voor naturalisatie met afwijking van het wettelijk vereiste inzake de verblijfstermijn.

Cornelis Speksnijders, genoemd in artikel 5, onder 9, werd in 1934 te Makassar in Indonesië geboren. Sedert maart 1962 woont hij in Nederland. Hij is werkzaam als leerling-draaiier. Omtrent verzoekers afstamming bestaat twijfel; het is niet uitgesloten, dat hij van Nederlandse afstamming is. Mede in verband hiermede acht de ondergetekende naturalisatie met, voor zoveel nodig, afwijking van de verblijfstermijn verantwoord.

De verzoeker Gerard Julius Emile Weenas, genoemd in artikel 5, onder 10, werd in 1919 te Makassar in Indonesië geboren. Zijn vader was in 1915 met Europeanen gelijkgesteld. Verzoeker, die doofstom is, verbleef van 1925 tot 1935 in Nederland en ontving hier te lande doofstommenonderwijs. Sedert januari 1962 woont hij weer in ons land. Hij voorziet in zijn levensonderhoud als lichtdrukker bij het Ministerie van Defensie. Ook in dit geval zijn er naar de mening van de ondergetekende voldoende termen aanwezig om over te gaan tot naturalisatie met afwijking van de in de wet gestelde eis inzake de duur van het verblijf in het Koninkrijk.

Met uitzondering van de Israëliische verzoeker genoemd in artikel 1, onder 2, de Hongaarse verzoeker, genoemd in artikel 5, onder 1, en de Britse verzoeker genoemd in artikel 5, onder 6, geldt ten aanzien van alle voorgedragenen, dat zij na naturalisatie niet van dubbele nationaliteit zullen zijn.

De Israëliische en de Britse verzoeker hebben zich bereid verklaard na de totstandkoming van hun naturalisatie afstand te doen van hun huidige nationaliteit.

De Minister van Justitie,

A. C. W. BEERMAN.